

Sygn. akt II A Ka 302/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2020r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Apelacyjnego Ewa Leszczyńska-Furtak Sędziowie Sądu Apelacyjnego Ewa Gregajtys (spr.)

Sądu Okręgowego (del.) Izabela Szumniak

Protokolant Adriana Hyjek

przy udziale Prokuratora Sławomira Hryciuka

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2020r. sprawy:

- 1. M. P. (1) urodzonej (...) w W. córki G. i E.,*
- 2. E. Ś. urodzonej (...) w W. córki M. i H.,*
- 3. M. B. (1) urodzonej (...) w K., córki S. i E.,*
- 4. A. M. urodzonej (...) w R., córki Z. i B.*

oskarżonych z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 maja 2019r. sygn. akt VIII K 238/17

- uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania,

- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. B. (2) – Kancelaria Adwokacka w W. - kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł obejmującą 23 % VAT z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej M. B. (1) z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II A Ka 302/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		

1. **CZĘŚĆ WSTĘPNA**

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 maja 2019r. w sprawie VIII K 238/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

prokurator

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	------------------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Sąd Apelacyjny nie prowadził postępowania dowodowego.		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obraza przepisów prawa procesowego – art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny , częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Prokurator słusznie wskazał, że wydając zaskarżone rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy nie uwzględnił całokształtu okoliczności istotnych dla przedmiotu postępowania uchybiając tym samym regulacji art. 410 kpk a nadto, u podstaw wyroku legła wybiórcza i uproszczona ocena dowodów, sprzeczna z kryteriami wskazanymi w art. 7 kpk.</p> <p>Oskarżonym zarzucono pomocnictwo do oszustwa poprzez – ujmując ogólnie – poświadczenie nieprawdy na listach obecności</p>		

na szkoleniach dofinansowanych ze środków publicznych, w sytuacji gdy szkolenia takie nie odbyły się.

Czyniąc ustalenia faktyczne w sprawie, Sąd Okręgowy nader lakonicznie odniósł się do tych okoliczności, które dotyczą zachowania głównych organizatorów oszukańczego wyłudzenia środków, gdy te bezpośrednio przekładają się na zakres odpowiedzialności oskarżonych, w szczególności ich świadomości co do celu sporządzania materiałów dokumentujących rzekomy udział każdej z nich w szkoleniach.

Pomysłodawcami i realizatorami wyłudzenia dotacji na organizację szkoleń z zakresu księgowości byli B. Z. i P. K. (1). To z inicjatywy B. Z. (z domu P.) w 2004r. została powołana Fundacja (...), której działalność, jak wskazała ona sama, ograniczała się do otrzymania dotacji w 2011 i 2012 roku, czyli tych, które są ujęte w zarzutach oskarżonych (k. 193, 806). Choć formalnie prezesem zarządu fundacji był brat świadka – M. P. (2) zajmujący się prowadzeniem gospodarstwa rolnego, to wszystkie czynności związane z wystąpieniem o dofinansowanie realizowała B. Z., jej brat podpisywał natomiast niezbędne ku temu dokumenty.

W ofertach realizacji obu zadań publicznych, fundacja została przedstawiona jako podmiot faktycznie działający i aktywnie realizujący swoje cele (k. 90 oferta z 14 lutego 2011r. k. 449-450 oferta z 13 lutego 2012r.). Projekty, o których dofinansowanie wystąpiła fundacja, obejmowały organizację szkoleń z zakresu księgowości adresowanych do 45 kobiet w szczególności znajdujących się w

trudnej sytuacji (k. 90). Szkolenie było dedykowane osobom, które szukają zatrudnienia w obszarze księgowości, wracają na rynek pracy po okresie niezatrudnienia i chcą się przekwalifikować (k. 92). Do realizacji szkoleń, zgodnie z ofertą, mieli być zaangażowani doświadczeni trenerzy (k. 96).

Przywołane wyżej, najistotniejsze założenia ofert, należy skonfrontować z tym, jak w rzeczywistości pozyskiwano uczestniczki „szkoleń” a także kadrę trenerską. W tym zakresie relacje świadków zaangażowanych w uzyskanie dotacji są zgodne. Przywołać wypada chociażby zeznania P. K. (1), który wprost podał faktycznie uczestnikami szkolenia były osoby znajome... były to osoby znajome mi oraz B. Z. (k. 174), czy S. B. (kierownik przy pierwszym projekcie), gdy wskazuje, że B. Z. i P. K. (1) powiedzieli, że brakuje im osób i poprosili mnie i A., żebyśmy podpisały z kimś umowę... ja poprosiłam te swoje znajome ja powiedziałam im, że tych szkoleń nie będzie (k. 229). Ta świadek wprost także wskazała, wiem, że uczestnikami szkoleń które się nie odbyły były w większości osoby rekrutujące się z rodzin P. K. (1) i jego współników (k. 874). Trenerami, zgodnie z dokumentacją, zostali B. Z., P. K. (2) i A. P.. A. P. to szwagierka B. Z.. Podczas przesłuchania A. P. przyznała, że nigdy wcześniej nie prowadziła szkoleń a nadto, że wówczas była bardzo zajęta wychowaniem dwójki małych dzieci i studiami, dlatego zajęć w efekcie nie poprowadziła, pomimo podpisania umowy (k. 219-224).

Przywołane okoliczności pozostawały poza wiedzą

oskarżonych, co jednak nie oznacza, że nie mają znaczenia dla ich odpowiedzialności. Wynika z nich bowiem, że celem działania głównych organizatorów procedury było wyłudzenie dotacji, a zatem uzyskanie środków na inny cel, aniżeli deklarowany. Aktywność świadków P. K. (1) i B. Z. w związku z wymogami procedury uzyskania dotacji, wobec treści przywołanych wyżej dowodów, sprowadzała się do kompletowania dokumentów potwierdzających prawidłowość wykorzystania pochodzących z niej środków, a zatem niezbędnych do rozliczenia dotacji. Niezależnie od tego, jak oceniać zasady przyznawania dotacji, w szczególności wielkości przekazywanych środków zanim ich beneficjent cokolwiek zrobił, to jednak z treści umów zawartych przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z fundacją (...), wynikają określone obostrzenia przy ich wykonaniu, tych zagadnień dotyczą w szczególności postanowienia zawarte w § od 10 do 15. Uregulowano tam kwestie związane z kontrolą zadania publicznego, z obowiązkami sprawozdawczymi zleceniobiorcy, w tym przede wszystkim sytuacje skutkujące zwrotem środków. Zgodnie z zapisami umów, rozliczenie z wykonania zadania publicznego, czyli w praktyce sposobu wykorzystania dotacji, uwarunkowane było złożeniem sprawozdania końcowego w terminie 30 dni od zakończenia realizacji zadania. Uchybienia w tym zakresie skutkowały uznaniem dotacji za wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem i powodowały obowiązek zwrotu środków wraz z odsetkami. Listy obecności, przywołane w zarzutach oskarżonych i stanowiące ich

podstawę, stanowiły załączniki do tych właśnie sprawozdań i zostały wraz z nimi złożone, odpowiednio - 30 grudnia 2011r. i 21 grudnia 2012r.

Powyższe okoliczności zostały przywołane tak szczegółowo, bowiem przy uwzględnieniu kryteriów art. 7 kpk, stanowią punkt wyjścia dla ustalenia czasu, w którym oskarżone podpisywały dokumenty dotyczące szkoleń, w tym listy obecności a także warunków, w jakich do tego doszło. Okoliczności te stanowią istotny wyznacznik ich świadomości w zakresie tego, w jakim procederze uczestniczą. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku wskazuje natomiast, że tym kwestiom Sąd nie nadał właściwego znaczenia.

Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego nie jest uprawniony wniosek, by rekrutacja oskarżonych do udziału w rzekomych szkoleniach miała miejsca przed ich datami wskazanymi w umowach szkoleniowych a tym samym, by to czyniło wiarygodnymi zapewnienia oskarżonych, że podpisały umowy i pozostałe dokumenty z uwagi na zainteresowanie udziałem w szkoleniach.

Pierwsza umowa na realizację zadania publicznego pod nazwą profesjonalna księgowa przez Fundację (...) została zawarta 11 lipca 2011r. a termin realizacji zadania obejmował okres od 1 czerwca do 30 listopada 2011r. (zarzuty oskarżonych M. P. (1), z d. Ś., E. Ś. i M. B. (1)). Umowa związana z zarzutem oskarżonej A. M. została zawarta 21 czerwca 2012r. z terminem realizacji czerwiec-listopad 2012r.

Gdyby oskarżone podpisały umowy szkoleniowe w datach poprzedzających terminy zajęć, a te były im znane z zapisów regulaminów uczestnictwa, który otrzymywały przy podpisywaniu formularzy umów, nie byłoby faktycznych powodów do jednoczesnego podpisywania przez każdą z nich listy obecności na wszystkich zajęciach w ramach całego cyklu. O ile bowiem, bez uchybienia podstawowym zasadom logiki i doświadczenia życiowego, można dopuścić sytuację, gdy uczestnik szkolenia nie podpisuje listy obecności na zajęciach, w których brał udział i potem to uzupełnia, o tyle podpisywanie list z góry, przed terminami zajęć, nie znajduje racjonalnego uzasadnienia w sytuacji, gdyby szkolenia miały się odbyć i ich adresatki z rzeczywistą wolą uczestnictwa w zajęciach podpisywały umowy szkoleniowe i pozostałe dokumenty. Intencje osób zawierających umowy szkoleniowe w takich warunkach a w zasadzie podpisujących dokumenty potwierdzające, że szkolenia już się odbyły, należy ocenić w kontekście przyczyn wytwarzania takich dokumentów. Wskazywanie na jednorazowe podpisanie listy obecności na wszystkich zajęciach przed ich rozpoczęciem jako praktykę (tak w wyjaśnieniach M. P. (1)), przeczy elementarnym wskazaniom logiki i doświadczenia życiowego. W zakresie rzeczywistych terminów podpisywania umów szkoleniowych, w tym tych zawartych z oskarżonymi, przywołać należy relacje osób zaangażowanych w wyłudzenie dotacji. P. K. (1) zeznał finalnie uznaliśmy, że aby nie zabrano nam udzielonej dotacji to należy ten projekt rozliczyć... wydaje mi się, że zostało to zrobione

na potrzeby kontroli i rozliczenia dotacji (k. 175). Świadek A. K., która pełniła funkcję specjalisty przy projekcie Fundacji (...) odnosząc się do dokumentów wypełnianych przez uczestniczki projektu wskazała, ... dokumentacja ta była potrzebna do złożenia wniosku o płatność (k. 827). S. B. (kierownik pierwszego projektu) wprost wskazała, że dla potrzeb udokumentowania szkoleń i po prośbie B. Z. i P. K. (1) skierowanej do niej i A. K. żebyśmy podpisały z kimś umowę poprosiła o to dwie swoje koleżanki mówiąc im, że uczestnicy szkoleń zrezygnowali. Świadek zeznała ...one miały świadomość, że szkolenia te były już zrealizowane to znaczy, że się już odbyły (k. 241). Na okoliczność tego, w jakich terminach były podpisywane umowy zeznawała także A. P. i również z jej relacji wprost wynika, że umowy podpisywała później, aniżeli wynika to z dat w nich wskazanych (k. 221-222).

Treść przywołanych zeznań świadczy jednoznacznie o tym, w jakich warunkach ale i czasie, wobec terminów wskazanych w umowach szkoleniowych, były podpisywane umowy z ich rzekomymi uczestniczkami. W tym zatem kontekście oceniać należy okoliczność, że osoby wykazywane w dokumentach jako uczestniczki szkoleń, a zatem także oskarżone, z umowami podpisywały jednocześnie listę obecności potwierdzając swój udział we wszystkich zajęciach, gdy te się nie odbyły, co obiektywnie jest bezsporne, zatem takie też było dla osób podpisujących dokumenty.

Całokształt przywołanych okoliczności wskazuje zatem, że wystąpienie przez Fundację (...) o datację w ramach programu

realizowanego przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej w założeniu wnioskodawców miało charakter oszukańczy i w tym także kontekście ocenić należy kryteria naboru uczestników rzekomych szkoleń z grona rodziny i znajomych pomysłodawców wyłudzenia środków. Wskazać należy, że E. Ś. i jej córka M. P. (1) a także M. B. (1) to znajome B. Z., A. M. to siostra O. K., wówczas żony P. K. (1).

Odnosząc się w końcu do samych list obecności na szkoleniach, a tym prokurator poświęca całą apelację i czyni tak słusznie bowiem dokumenty te stanowią zasadniczą podstawę faktyczną zarzutów oskarżonych, to stwierdzić należy, że zaprezentowana przez skarżącego argumentacja trafnie podważa słuszność ocen i ustaleń Sądu Okręgowego w zakresie tego, jakiej treści listy obecności oskarżone podpisały. Bezsporną pozostaje okoliczność, że każda z nich podpisała swoją listę wraz z umową szkoleniową, zatem jednorazowo. Nie wymaga także powtarzania pozostająca poza sporem okoliczność, że oskarżone podpisywały listy zmieniając środki piszące (długopisy) i czyniły, cytując wyjaśnienia E. Ś. – aby nie wyglądało, że ja podpisałam listę jednego dnia (k. 795v). W konsekwencji, sam sposób wypełniania, w zasadzie preparowania list obecności na szkoleniach był taki, by u osoby trzeciej zapoznającej się z tym dokumentem, wykluczyć podejrzenie, że listy powstały w takich warunkach, w jakich oskarżone dokumenty te rzeczywiście wytworzyły. Uwzględniając przy tym szeroką argumentację przywołaną

wyżej a dotyczącą celu, w jakim przygotowano dokumentację mającą potwierdzić realizację szkoleń, stanowisko, by oskarżone podpisywały listy niewypełnione, bo bez wskazania dat rzekomych zajęć szkoleniowych, jest nielogiczne. Nie ulega przecież wątpliwości, że w oszukańczym wyłudzeniu dotacji przez Fundację (...), dokumentarne wykazanie przeznaczenia środków zgodnie z celem, stanowiło najtrudniejszy element przedsięwzięcia. Wymagało bowiem, przy każdym z dwóch projektów, znalezienia 45 kobiet, które zgodzą się na podpisanie nie tylko umów szkoleniowych, ale i list obecności na szkoleniach. Podkreślić przy tym wymaga, że choć oskarżona A. M. kwestionuje, by listy obejmowały daty zajęć (k. 796 w zasadzie były to puste tabele...) to jednak żadna z oskarżonych, w tym przywołana, nie neguje, że wraz z umową szkoleniową, różnymi długopisami podpisała listę obecności, co oznacza, że nadruk obejmujący tytuł dokumentu już wówczas znajdował się na nim. Uwzględniając przy tym formularz listy obecności obejmujący szereg stosunkowo wąskich rubryk, które musiały wypełnić aż trzy osoby (poza uczestniczką „zajęć” dwóch trenerów), wdrukowanie dat zajęć po uzyskaniu podpisów nie dość, że było działaniem ryzykownym, bo mogło skutkować wadliwym nadrukiem, to jeszcze nie wiedzieć czemu takie utrudnienie miałoby służyć. Podkreślić raz jeszcze należy, że świadomość oskarżonych w zakresie tego, w jakim procederze uczestniczą należy ocenić poprzez same okoliczności składania podpisów (jednorazowo na dokumencie oznaczonym jako Lista obecności złożenie ponad 20 podpisów różnymi, zmieniającymi w

trakcie ich nanoszenia, środkami pisaćymi). W zakresie tego, czy na listach były wówczas daty, słusznie prokurator odwołuje się do zeznań S. B., która wraz z A. K. przygotowywała dokumenty do projektu i wskazała, że listy były przygotowane komputerowo i przed podpisaniem zawierały imię i nazwisko uczestnika szkolenia, daty, w których miały się odbyć szkolenia, nazwisko trenera (k. 874). Świadek wskazała, że teoretycznie (technicznie) jest możliwe dodrukowanie treści do dokumentu, ale nie kojarzy takiej sytuacji (k. 874v). W takich warunkach, choć od strony technicznej – wbrew stanowisku prokuratora – możliwym jest wdrukowanie treści do wcześniej przygotowanego dokumentu, to w realiach rozpoznawanej sprawy nie sposób przyjąć, by sytuacja taka miała miejsce. Przeczą temu zeznania osoby przygotowującej dokumenty a nadto, co omówiono wcześniej, uwzględniając czas i warunki, w których listy przygotowywano, dla głównych organizatorów wyłudzenia dotacji listy miały rację bytu wtedy, gdy dokumentowały udział każdej z uczestniczek w takiej ilości i datach zajęć, jakie przewidywały umowy. Skoro zatem – co raz jeszcze należy podkreślić – uczestniczki rzekomych szkoleń rekrutowano z grona rodziny i znajomych B. Z. i P. K. (1) a kobiety te zmieniając długopisy jednorazowo składały ponad dwadzieścia podpisów, to przeczy elementarnym wskazaniom wiedzy, by podpisów tych nie składały na kompletnej liście.

Uwzględniając wszystkie omówione okoliczności zgodzić się należy z prokuratorem, że oceny i ustalenia Sądu Okręgowego w zakresie

świadomości oskarżonych co do tego w jakim procederze uczestniczą są wadliwe, bowiem wynikają z wybiórczej i uproszczonej analizy materiału dowodowego sprawy. Okoliczności i sposób wypełniania dokumentów przez oskarżone, które potwierdziły w nich udział w szkoleniach, w których nie brały i nie mogły brać udziału, w powiązaniu z treścią umów, które podpisały, skutecznie podważa wniosek Sądu Okręgowego, że żaden dowód nie wskazuje by oskarżone miały świadomość, że dokumenty te zostaną wykorzystane przez organizatorów szkolenia do popełnienia przestępstwa oszustwa. Z § 1 podpisanych przez oskarżone umów szkoleniowych obejmującego przedmiot umowy wprost wynika, że szkolenie jest dofinansowane ze środków Programu Operacyjnego Fundusz (...) Obywatelskich, co oznacza, że określony podmiot poniósł koszt jego organizacji. Do tej okoliczności wprost w swoich wyjaśnieniach odwołuje się M. B. (1) (k. 373), gdy wskazuje wiedziałam, że to szkolenie jest z projektów unijnych realizowane, gdyż to wynikało z umowy i z deklaracji uczestnictwa.

Przy ustaleniach w zakresie świadomości oskarżonych trudno w końcu pominąć, że formułując wnioski w tym zakresie, niezależnie od argumentów przywołanych wyżej, uwzględnić także należy osobiste warunki każdej z nich, w tym te dotyczące ich społecznego funkcjonowania. Oskarżone E. Ś., A. M. i M. P. (1) legitymują się wykształceniem wyższym ekonomicznym, M. B. (1) – średnim. Ta okoliczność odzwierciedla poziom rozwoju intelektualnego każdej z oskarżonych a tym samym umiejętność oceny określonych

<p>sytuacji. Przyjęcie, że podpisując umowy szkoleniowe, z których wprost wynika, że szkolenia są dofinansowane i podpisując jednorazowo, różnymi środkami piszącymi, listy obecności na ponad 20 różnych terminach zajęć szkoleniowych, w których nie uczestniczyły, oskarżone nie miały świadomości, w jakim procedurze uczestniczą, przeczy podstawowym kryteriom oceny dowodów, uchybiając tym samym regulacji art. 7 kpk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek zasady, bowiem u podstaw zaskarżonego wyroku legła błędna ocena zgromadzonych dowodów (obraza art. 7 kpk), nadto Sąd Okręgowy w niewłaściwym stopniu uwzględnił okoliczności wynikające z całokształtu dowodów, część z nich pomijając (obraza art. 410 kpk).</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>Nie stwierdzono.</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	
Omówiono wyżej.	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>	
W toku ponownego rozpoznania sprawy, Sąd Okręgowy uwzględni wyżej przedstawione uwagi, przy rozstrzygnięciu będzie miał na względzie całokształt materiału dowodowego sprawy (art. 410 kpk), który oceni z poszanowaniem kryteriów z art. 7 kpk i na takiej podstawie ustali nie zawierający błędów stan faktyczny.	
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	<p>Sąd zasądził na rzecz adwokata M. B. (2) - obrońcy oskarżonej M. B. (1) - kwotę 738 zł obejmującą 23% VAT z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu w instancji odwoławczej.</p> <p>Rozstrzygnięcie znajduje uzasadnienie w treści art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z § 17 ust. 2 pkt 5, § 2 pkt 1 i § 3 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z</p>

dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019. 18 jt.).

7. PODPIS

Ewa Leszczyńska-Furtak

Ewa Gregajtys Izabela Szumniak

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<i>1.4. Wnioski</i>			
#	uchylenie	#	zmiana